

Korsttydsfeest

Wy fiere deuze dagen, krekt soa as alle andere jaren in de korsttydsdagen, de geboorte fan Jezus Kristus. 't Is dan ok al jaren leden dat d'r 'n kaizer waar, die't Augustus hite en die't regeerde over 'n heel groat lân. Hij docht op 'n keer: "Ik sou wel 's wete wille hoefel mînsen d'r nou aigenlik in myn hele lân weune."

Dêrom bedocht-y dat alle mînsen hur maar inskrive late mosten, derbij kwam dan dat se dat doen mosten op 't plak dêr't se geboren waren.

Dat brocht heel wat te weeg. Want ja, ok in die tiid ferhuusden de mînsen soms fan 't ene plak na 't ândere. Se mosten dat over 't algemeen lopende doen, op ezels of op kemelen.

Nou krije wij de auto, bus, train of 't flygtúg, maar in die dagen waar dat soa maklik niet.

D'r waar 'n plakky dat "Nazareth" hite en der weunden 'n sekere Jozef en Maria.

Die mosten ok weer na hur geboorteplak werom en dat waar Bethlehem. Bethlehem laai 'n heel eand fan Nazaret ôf. Ongefeer soa feer as hier weg na Zwolle. Jozef had gelukkig 'n ezel, want Maria ferwachte 'n poppy. Maria kon nooit soafeer lope, dus most sij op 'e ezel sitte. Se gongen op 'n offen froeg op rais, in de hoop dat se weer werom waren foor dat 't poppy geboren waar. 't Waar al donker doe't se op de darde aven in Bethlehem ankwammen. D'r waren fansels meer mînsen die't na Bethlehem mosten om hur in skrive te laten, 't bleek dat alle herbergen al fol satten. Wêr't se ok anklopten, overal waar 't beskaid, wij sitte al fol.

Maria waar al soa moe fan dat raizen en 't gehobbel op 'e ezel, nou waar d'r ok nag gyn slaapplak foor hur. Wat mosten se nou?

Dat der nou nergens plak foor hur waar. Had d'r dan gyneen met hur te doen? Ja, d'r waar een keslain die't heel diep nadocht en saai: "Ik hew alleen nag maar 'n plak in 'e stâl, 't is d'r lekker wêrm, de ezel kin ok wel bij jim blive".

Jozef waar gau beraden, hij nam 't direkt an en maakte fan wat strô 'n bêd en doe't se wat eten had hadden gongen se gau op bêd en gaven hur lekker del.

Dat duurde lykwels niet soa lang. Midden in 'e nacht kwam 't poppy al en worde de klaine Jezus geboren.

Gelukkig had Maria wat doeken metnommen fan huus, dêr worde 't poppy in rôld. Fan de kribbe der't de ezel eten út krije kon maakten se 'n bedsy foor 't jongetsy.

Jozef en Maria begripe d'r aigenlik wainig fan want de Here God had tun hur said, dat hur poppy ryk weze sou en dat-y alle mînsen gelukkig make wou.

Dat sou 'n groat wonder weze. Dut waar wel wat âns. Of sou God 't soa bedoeld hewwe?

Jozef en Maria waren krekt as alle haiten en mimmen och soa wiis met hur klain jonky, se foelden hur krekt soa ryk as elkeneen. Wel fonnen se 't spitig dat se 't jongetsy gyn kleertsy an trekke konnen en dat se niet 'n arig bedsy foor him hadden.

Meertaligheid

Kemissy Meertaligheid

Alle mînsen binne foor God gelyk, at se nou aarm binne of ryk. 't Komt d'r feul meer op an hoe at men 't leven sels leeft, hoe at je opgroeie, at je eerlik binne, dele kinne, wat foor 'n ânder over hewwe en soa meer.

In deselfde nacht dat Jezus geboren is, waren d'r in 'e omkriten fan Bethlehem herders die't de wacht houwe mosten bij de skapen. D'r waren faak wilde beesten die't honger hadden en wel fan 'n fors skapeboutsy houden. Se loerden op 'e skapen.

't Waar koud die nacht en de herders hadden 'n fuurtsy maakt om hur sels wat op te wêrmen, maar ok om de wilde beesten op 'n ôfstand te houwen. Se satten wat te slugen bij 't fuur, doe't inenen 'n heel groot licht ferskeen met feul klaine lichys d'r om hine.

In 'e bibel staat dat d'r 'n groate ingel kommen waar die't bij de herders kwam en saai dat se nergens bang foor hoefden te wezen, maar dat d'r 'n groot wonder gebeurd waar.

D'r sou 'n Kristuskynd geboren weze in 'n stâl in Bethlehem die sou frede op aarde bringe.

Doe worde 't weer donker en doe't de herders wat fan 'e skrik bekommen waren ston d'r 'n groate ster an 'e lucht, presys boven hur.

De herders lieten alle skapen in 'e steek en dochten niet meer an de wilde beesten, se fertrouden d'r gewoan op dat d'r niks met de skapen gebeure sou en gongen achter de ster an.

At se dochten dat se d'r waren gong de ster nag feerder, lichte even as wou't sêge, kom maar folg mij maar. Op 't lêst komme se bij de stâl dêr 't kinechy weze most. Eerst dochten se nag dat 't niet 't goeie plak waar maar doe't se feerder lope wouen gong de ster weer boven de stâl staan. Se deden de deur open en ja, dêr fonnen se 't poppy. Wat waren se blij, al begrepen se niet goed werom klaine poppy goed weze sou foor de hele wereld.

Doe't se later weer bij de skapen kwammen waar d'r niks gebeurd met de besys. Se waren d'r allegaar nag.

In die tiid gebeure d'r heel wat: d'r waren in 't oasten drie geleerden die't de sterren altyd bestudeerden en die sâgen de groate ster ok an 'e lucht. Wat waar dat, wat 'n groot licht en 't gong ok feerder, krekt as wou 't wat sêge.

Dêr motte wy hine, saai de een tun de ânder, want dut is fast belangryk foor de hele wereld.

Sou nou 't Kristuskynd geboren weze? Se hadden elk 'n groate kameel en die laden se foor de sekerhyd maar fol met dure dingen. De geleerden waren ryk en at d'r 'n Kristuskynd geboren waar dan mosten se al wat bij hur hewwe. Soa gongen se onderweegs.

't Waar 'n prachtig gesicht, want se hadden ok alle drie prachtige kleren an. Se ferwachten 't Kristuskynd in 'n paleis of soa, dus op hur allerbêst gongen se d'r op ôf.

't Duurde al 'n paar dagen foordat se de stâd beraikt hadden en doe't se froegen wêr at 't keuningskynd geboren waar, wezen se allegaar na de stâl.

Ferheerd dat se 't kinechy in 'n stâl soeke mosten gongen se d'r dos maar op ôf en ja, dut waar 't plak dêr't de ster pal boven ston, 't kon niet misse.

Hier kon sels hur geleerdhyd niet tun op, maar wel gâven se alle mooie spullen die't se foor 't kinechy bedoeld hadden an Jozef en Maria. 't Waren Wierook, Mirre en Goud.

Meertalichyd

Kemissy Meertalichyd

Dêrmet wil de Here God ôns sêge dat 't niks geeft wat 'n mîns an het, of hoe ryk at-y is, 't komt d'r feul meer op an hoe at je in je hart binne en at je goed binne foor jou naaste.

At alle mînsen nou soa waren as God, dan sâg de wereld fan nou d'r al âns út, dan waar d'r minder oorlog en ferdriet in 'e wereld.

't Blykt dat wij as mînsen ondanks alles wat wy hewwe en kinne nag feul lere motte.

*'n Bewerkt ferhaal deur G. Wijmenga-van Dijk, na 'n gegeven fan Atsie Dijkstra
Anboaden deur de Werkgroep Talen fan de Kulturele Raad 't Bildt
met metwerking fan de Stichting Ons Bildt, novimber 2004*